

XIII.

Forslag til Lov

om

Ændringer i Strandingsloven af 10. April 1895.(Fremsat i Landstinget den 12. Oktober 1927 af Justitsminister *Rytter*).

§ 1.

I § 4, 5. Stk. i Strandingsloven af 10. April 1895 udgaar Ordene: „naar Værdien skønnes ikke at overstige 500 Kr. (§ 2, Stykke 3)“.

§ 2.

I Strandingslovens § 11 indføres som nyt 2det Pkt.: „Efter Politimesterens nærmere Bestemmelse kan dog, hvor dette skønnes hensigtsmæssigt, mindre Partier af løst Gods, Vrag eller Vragstykker, der er inddrevet paa Forstranden, bortsælges mod kontant Betaling ved offentlig Auktion, som afholdes paa Landet af Sognefogden og i Købstæderne af Politiet, efter at der mindst 3 Dage forud har fundet een Bekendtgørelse Sted henholdsvis ved Kirkestævne eller ved Indrykkelse i det Blad, i hvilket Bekendtgørelser fra Politiet plejer at offentliggøres“.

§ 3.

I § 13, 1. Stk., 1. Pkt. i Strandingsloven ændres „Forstrandsejeren.“ til: „Forstrandsejeren; i de Tilfælde, hvor Bjergningen alene tilkommer Strandfogden, tilfalder dog udenfor de private Forstrande 20 pCt. af Nettoudbyttet af det bjergede vedkommende autoriserede Bjergelav, hvor saadant findes“.

§ 4.

§ 16 i Strandingsloven affattes saaledes:

„Politimesteren udenfor København har for Møde i Strandingsstilfælde Ret til Godtgørelse for Befordring mellem Strandingsstedet og sin Bolig eller efter Omstændighederne Nattekvarteret efter Reglerne i § 864 i Lov om Statens Tjenestemænd af 27. Juni 1927, samt Ret til Time- og Dagpenge efter Reglerne i samme Lovs § 865.

De Politimesteren tilkommende Beløb afholdes, forsaavidt der foreligger en Strandingsmasse, af denne, og ellers af Statskassen“.